

NGHIÊN CỨU, BẢO TỒN ÂM NHẠC TRUYỀN THỐNG VÀ NHỮNG BÀI DÂN CA TRONG MỘT THẾ GIỚI ĐANG THAY ĐỔI THÔNG QUA CÁC TRƯỜNG HỢP NGHIÊN CỨU Ở INDONESIA VÀ VIỆT NAM

Gaura Mancacaritadipura*

Tóm tắt: Đầu tiên, tôi muốn xây dựng sự hiểu biết về âm nhạc truyền thống, âm nhạc dân gian và các bài hát dân gian, trái ngược với âm nhạc cổ điển, nhã nhạc hay âm nhạc hiện đại. Sau đó, tôi muốn thảo luận về những quan điểm khác nhau mà âm nhạc truyền thống và dân ca có thể được nghiên cứu, từ khía cạnh lịch sử, xã hội, văn hóa và nghệ thuật. Âm nhạc truyền thống và các bài dân ca có mối quan hệ mật thiết, phản chiếu môi trường mà chúng được tạo ra. Chúng là một phần của di sản lịch sử bao gồm về thời gian, địa điểm và xã hội. Vì thế, việc bảo tồn chúng rất quan trọng vì chính lợi ích của việc bảo tồn bản sắc văn hóa các cộng đồng có liên quan.

Toàn cầu hóa ảnh hưởng đến tất cả các khía cạnh của cuộc sống trong đó có cả âm nhạc và các bài hát. Môi trường mà âm nhạc truyền thống và dân ca vẫn tồn tại cho đến ngày nay thường có nhiều sự khác nhau so với môi trường ban đầu, và trong nhiều trường hợp đã không dẫn đến việc duy trì và tồn tại các thể loại này. Sự can thiệp bằng những nỗ lực bảo tồn rất cần thiết để âm nhạc truyền thống và các bài dân ca tiếp tục được duy trì và nhận đánh giá cao từ cộng đồng ngày nay.

Sau đây, tôi muốn trình bày một số trường hợp nghiên cứu ngắn gọn về những nỗ lực bảo tồn âm nhạc truyền thống và các bài hát dân ca bao gồm:

1. Majapat, hát chay những bài thơ thi vị.
2. Karawitan của người Indonesia hay âm nhạc gamelan.
3. Hát ca trù của Việt Nam.

Cuối cùng, tôi muốn xây dựng chi tiết những tác động tích cực cho việc bảo tồn âm nhạc truyền thống và dân ca thông qua hồ sơ đề cử vào danh sách UNESCO, trích dẫn các ví dụ sau:

1. Đàn hòa tấu âm nhạc bằng tre Angklung
2. Saman của vùng Gayo Lues, tỉnh Aceh, Indonesia
3. Dân ca Ví, Giặm của hai tỉnh Nghệ An và Hà Tĩnh, Việt Nam.

Từ khóa: Âm nhạc truyền thống, âm nhạc gamelan dân ca, trình diễn, bảo tồn.

Gaura Mancacaritadipura: *Studying and safeguarding traditional music and folksongs in a changing world (Cases studies in Indonesia and Vietnam)*

I would first like to elaborate the understanding of traditional music, folk music and folk songs, in contrast to classical or court music, and modern music.

I will then discuss different perspectives from which traditional music and folk songs can be studied, including from the historical, social, cultural and artistic aspects.

Traditional music and folk songs are closely related to and reflect the environments from which they were created, and thus are part of the historical heritage of those times, places and social milieu. Therefore their safeguarding is important in the interest of safeguarding cultural identity of associated communities.

Globalization influences all aspects of life including music and songs. The environment in which traditional music and folk songs must now exist is often much different from their original environments, and is in many cases no longer conducive to their continuing practice and survival. Intervention in the form of safeguarding efforts is much needed if traditional music and folk songs are to continue to be practised and appreciated by modern day communities.

I would then like to present some brief case studies regarding efforts to safeguard traditional music and folk songs, including:

- *Majapat*, unaccompanied solo singing of poetic verses.
- Indonesian *karawitan* or *gamelan* music.
- Ca Tru singing of Viet Nam

Finally, I would like to elaborate the positive effects for safeguarding traditional music and folk songs through nomination for inscription on the UNESCO lists, citing the following examples:

- Angklung bamboo musical ensemble
- Saman of Gayo Lues District, Aceh Province, Indonesia
- Vi and Giam Folk Songs of Nghe An and Ha Tinh, Viet Nam.

Key words: Traditional music, gamelan folksong, performance, preservation.